

УДК 811.112.2'373.612.2:070

DOI: 10.18524/2307-4604.2025.2(55).349823

МЕТАФОРИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ КОНЦЕПТУ «SÜNDE» В МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ

В'ялець В. С.

викладач

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Стаття присвячена дослідженню особливостей метафоричного моделювання концепту «Sünde» (Гріх) у сучасному німецькому медійному дискурсі. У межах когнітивно-дискурсивної парадигми було розглянуто трансформацію релігійної семантики та її адаптацію до потреб світської комунікації. Методологічним фундаментом роботи обрано синтез модально-диктумної теорії висловлення Ш. Баллі та теорії концептуальної метафори Дж. Лакоффа і М. Джонсона, що дозволяє дослідити гріх не як статичну лексичну одиницю, а як динамічний оцінний оператор.

У ході дослідження на матеріалі німецьких лексикографічних джерел та текстів якісної преси (Der Spiegel, Die Zeit, Die Welt) встановлено ядро-периферійну ієрархію концепту, де сакральне ядро протиставляється секуляризованій периферії. Особлива увага приділена виявленню та аналізу домінантних метафоричних моделей. Зокрема, описано модель «професійної відповідальності» на прикладі лексеми «Vausünde», де архітектурні помилки концептуалізуються як моральний злочин проти суспільного простору. Проаналізовано стратегію «психологічної тривіалізації» через поняття «Jugendsünde» та «Gedankensünde», що свідчить про зниження реєстру серйозності концепту та його іронічне переосмислення.

Окремий розділ присвячено метафоричним інтенсифікаторам «Erbsünde», «Todsünde» та «Hauptsünde», які в економічному та політичному контекстах маркують системні кризи та фатальні помилки. Доведено, що еволюція концепту відбувається через зміну модальної рамки: від зовнішнього божественного контролю до внутрішніх раціональних та соціальних регуляторів. Стаття підтверджує, що в сучасному німецькому медіадискурсі концепт «Sünde» перетворився на універсальний інструмент маркування будь-яких відхилень від норми, зберігаючи при цьому свій високий аксіологічний потенціал.

Ключові слова: концепт «Sünde», метафоричне моделювання, медійний дискурс, пропозитивно-диктумний аналіз, модус, десакралізація, німецька мова.

METAPHORICAL MODELING OF THE CONCEPT “SÜNDE” IN MEDIA DISCOURSE

Vialets V. S.

Lecturer

Odesa I. I. Mechnikov National University

The article is devoted to the study of the peculiarities of metaphorical modeling of the concept “Sünde” (Sin) in modern German media discourse. Within the framework of the cognitive-discursive paradigm, the author examines the transformation of religious semantics and its adaptation to the needs of secular communication. The methodological foundation of the work is a synthesis of Charles Bally’s theory of modality and the conceptual metaphor theory by G. Lakoff and M. Johnson, which allows investigating sin not as a static lexical unit, but as a dynamic evaluative operator.

Based on German lexicographical sources and texts from high-quality press (Der Spiegel, Die Zeit, Die Welt), the study establishes the nuclear-peripheral hierarchy of the concept, where the sacred core is contrasted with the secularized periphery. Special attention is paid to identifying and analyzing dominant metaphorical models. In particular, the model of “professional responsibility” is described using the lexeme “Bausünde”, where architectural mistakes are conceptualized as a moral crime against public space. The strategy of “psychological trivialization” through the concepts of “Jugendsünde” and “Gedankensünde” is analyzed, indicating a decrease in the register of seriousness of the concept and its ironic reimagining.

A separate section is devoted to metaphorical intensifiers “Erbsünde”, “Todsünde”, and “Hauptsünde”, which in economic and political contexts mark systemic crises and fatal mistakes. It is proved that the evolution of the concept occurs through a change in the modal frame: from external divine control to internal rational and social regulators. The article confirms that in modern German media discourse, the concept “Sünde” has turned into a universal tool for marking any deviations from the norm while maintaining its high axiological potential.

Keywords: concept “Sünde”, metaphorical modeling, media discourse, propositional-dictum analysis, modus, desacralization, German language.

Вступ. Сучасна лінгвістична парадигма характеризується стійким інтересом до вивчення культурних концептів, що становлять основу мовної картини світу. Особливої ваги набуває дослідження релігійних понять, які в процесі історичного розвитку зазнають семантичних трансформацій, виходячи за межі сакрального дискурсу в площину медійної комунікації. Концепт «Sünde» (Гріх) є ключовим ментальним утворенням німецької лінгвокультури, що фіксує норми моралі та поведінки. Його аналіз крізь призму метафоричного моделювання дозволяє виявити глибинні механізми оцінки дійсності носіями мови

та простежити динаміку змін від релігійного імперативу до раціонально-оцінного судження у медіатекстах.

Актуальність теми зумовлена необхідністю вивчення процесів десакралізації та секуляризації німецької релігійної лексики в умовах сучасного інформаційного суспільства. Метою роботи є розкриття специфіки метафоричного моделювання концепту «Sünde» у німецькому медійному дискурсі та побудова пропозитивних моделей його функціонування.

Об'єктом дослідження є німецький медійний дискурс, а предметом — метафоричні проєкції концепту «Sünde».

Методологічну базу складають теорія пропозитивно-диктумного аналізу Ш. Баллі та когнітивна теорія метафори Дж. Лакоффа і М. Джонсона. Матеріалом дослідження послужили приклади з корпусів DWDS, а також публікації у виданнях *Der Spiegel*, *Die Zeit*, *Die Welt* та ін.

Результати і обговорення. У сучасній науковій парадигмі метафора посідає чільне місце, розглядаючись не лише як стилістичний засіб чи художній прийом, а як універсальний спосіб мислення та пізнання світу (Овсієнко, 2023). Когнітивний підхід до метафори, що інтенсивно розвивається в межах «когнітивної революції», базується на розумінні мови як джерела інформації про концептуальні структури свідомості (Саїк, 2019).

Фундаментальною основою цього підходу є «теорія концептуальної метафори», розроблена Дж. Лакоффом та М. Джонсоном. Основна теза теорії полягає в тому, що метафора є не лише мовним явищем, а передусім явищем думки. Мисленнєві процеси людини є фундаментально метафоричними за своєю природою (Lakoff & Johnson, 1980).

Концептуальна метафора визначається як системна кореляція між доменом-джерелом і доменом-ціллю, за допомогою якої абстрактні феномени осмислюються через тілесно та культурно пережитий досвід (Lakoff, 1993; Kövecses, 2010).

Для аналізу концепту «Sünde» у медійному дискурсі важливим є розуміння функцій метафори, які виокремлюють дослідники (Овсієнко, 2023):

1. Когнітивна функція, що сприяє формуванню, поясненню та структуруванню нових концептів у свідомості.
2. Оцінна (аксіологічна) функція, що дозволяє експлікувати емоційне та оцінне ставлення до явища, часто надаючи йому негативного забарвлення або іронічного тону.

3. Комунікативно-прагматична функція, що слугує інструментом впливу та маніпулювання свідомістю реципієнта, привертаючи увагу та схилиючи до певної точки зору.

Особливість функціонування метафори в медійному дискурсі полягає в її здатності створювати «метафоричну реальність», яка керує сприйняттям подій. Метафори в медійному дискурсі формують когнітивну та ідеологічну когерентність тексту, оскільки вони структурують події у вигляді наративних сценаріїв провини, загрози або відповідальності (Charteris-Black, 2004: 21–24; Musolff, 2016: 58–61). Таким чином, використання концепту «*Sünde*» як домена-джерела у медіа дозволяє журналістам переносити сакральну категорію провини на актуальні соціальні чи екологічні проблеми, наділяючи їх високим ступенем драматизму або, навпаки, іронії (Решетарова, 2009).

Для розуміння механізмів метафоризації концепту «*Sünde*» у медійному дискурсі ключовим є його трактування не як статичної лексичної одиниці, а як динамічного модусного оператора негативної оцінки. У межах пропозитивно-диктумного підходу концептуалізація гріха описується формулою $[K_{(Sünde)} = M_{(Evaluation)} + D_{(Handlung)}]$, де певна дія (D) набуває статусу гріха лише за умови накладання на неї відповідної модальної рамки (M).

У сучасній медіалінгвістиці метафора розглядається як інструмент фреймування соціальної реальності, що спрямовує інтерпретацію подій та політичних рішень. Як показує Дж. Чартеріс-Блек, журналістські метафори формують моральні оцінки подій через апеляцію до культурно закріплених сценаріїв провини, відповідальності та загрози (Charteris-Black, 2004: 21–24). Аналогічно Музольф доводить, що у медійному полі метафори гріха і провини функціонують як інструменти колективної моралізації політичних і економічних процесів (Musolff, 2016: 58–61).

Попередній аналіз лексикографічних джерел дозволив встановити ієрархічну ядроно-периферійну структуру цього концепту.

1. Ядерна зона становить теоцентричну модель, де модус базується на авторитеті вищої сили, а гріх сприймається як об'єктивний факт порушення сакрального порядку.

2. Близня та далека периферія відображають процеси секуляризації та раціоналізації, де оцінний оператор зміщується з площини віри у площину інтелектуальної оцінки або соціальної відповідальності.

У медійному дискурсі метафоричне моделювання ґрунтується на здатності концепту структурувати одну сферу в термінах іншої. При цьому диктум може радикально змінюватися, наприклад, від релігійного переступу до екологічного забруднення чи економічної помилки, тоді як модус залишається константою, що забезпечує впізнаваність концепту. Таким чином, «*Sünde*» виступає потужним аксіологічним маркером, який активує у свідомості реципієнта фрейм «порушення норми» (Великорода, Василюшин, 2020: 109).

Трансформація модусу в медіатекстах засвідчує поступовий зсув від зовнішнього локусу контролю (Бог) до соціальних та раціональних регуляторів. Як результат, концепт «*Sünde*» у мові ЗМІ починає функціонувати як універсальний оператор, що маркує будь-яке відхилення від етичної, раціональної чи прагматичної норми, наділяючи світські події особливим емоційним та моральним навантаженням.

Одним із найбільш продуктивних векторів метафоризації концепту «*Sünde*» постає сфера професійної діяльності. Зокрема, у галузі архітектури та містобудування лексема «*Bausünde*» (будівельний гріх) слугує репрезентантом перенесення релігійного модусу провини на ґрунт порушення естетичних нормативів або функціональних канонів проектування

Проаналізуємо приклади з корпусу DWDS крізь призму пропозитивно-диктумної структури:

– «Das ist eine Bausünde und die wird uns später um die Ohren gehauen werden» (Süddeutsche Zeitung, DWDS: Bausünde).

– «...schon wenn man das Ergebnis der Bausünden betrachtet, die hier in den siebziger Jahren begangen wurden» (Die Welt, DWDS: Bausünde).

У цих контекстах диктум (D) — це зведення архітектурної споруди, яка є невдалою з точки зору естетики або планування. Однак модус (M) тут виходить далеко за межі простої констатації „некрасиво“. Використання компонента «-*sünde*» активує семи «провина перед нащадками», «незворотність» та «покарання» (um die Ohren gehauen werden).

Архітектурна помилка концептуалізується не як технічний прораунок, а як моральний злочин проти міського простору. Цікаво, що ця метафора часто містить темпоральний маркер.

Формула моделі: $K_{(Bausünde)} = M_{(Ästhetik/Moral)} + D_{(Bauhandlung)}$

Тут ми спостерігаємо феномен секулярної сакралізації професійної відповідальності: архітектор або забудовник, який створює

потворну будівлю, прирівнюється до грішника, а сама будівля стає «пам'ятником» цьому гріху.

Однак, якщо архітектурні метафори об'єктивують гріх у зовнішньому просторі, то лексеми «*Jugendsünde*» та «*Gedankensünde*» переносять концептуалізацію у площину часу та внутрішнього світу людини. Аналіз корпусу DWDS дозволяє виявити специфічні дискурсивні стратегії використання цих понять у сучасних німецьких медіа.

Лексема «*Jugendsünde*» (гріх молодості) у медійному дискурсі найчастіше функціонує не як осуд, а як інструмент виправдання або пом'якшення провини. Аналіз прикладів демонструє, що ця метафора активно використовується у політичних та біографічних контекстах для опису минулих помилок (належність до радикальних партій, ранні творчі невдачі):

– «Das Wort «Jugendsünden» sei «falsch gewählt, weil es zunächst bagatellisierend klingt»» (Die Zeit, DWDS: Jugendsünde).

– «Und dann erzählte sie mir von ihren eigenen kommunistischen Jugendsünden» (Die Zeit, DWDS: Jugendsünde).

У цих випадках диктум (D) — це серйозний вчинок у минулому (політичний вибір, помилка). Однак модус (M) «молодості» накладає рамку «незрілості» та «тимчасовості». Метафора «гріх молодості» знімає відповідальність з дорослої особистості, перетворюючи провини на етап дорослішання, який можна пробачити.

Формула моделі: $K_{(Jugendsünde)} = M_{(Trivialisierung/Entschuldigung)} + D_{(Biographischer Fehler)}$

Цікаву динаміку демонструє поняття «*Gedankensünde*» (гріх думки). Порівняння історичних літературних прикладів із сучасним медійним вживанням яскраво ілюструє процес секуляризації.

Якщо у текстах початку XX століття «*Gedankensünde*» описується як об'єкт сповіді або внутрішньої боротьби, зберігаючи релігійне навантаження, то сучасний медіа-дискурс кардинально змінює полярність оцінки.

Приклад з газети *Die Welt* (2000):

– «Bei den Konzerten winden sich aufgebrezelte Mittvierziger... in fesselnden Gedankensünden» (DWDS: Gedankensünde).

Тут «гріх думки» вживається в контексті рок-концерту і описує не моральний злочин, а емоційну насолоду. Модус провини трансформується у модус «забороненого плоду», що приносить задоволення. Відбувається гедонізація концепту: внутрішній світ людини більше не є простором божественного контролю, а стає простором приватної гри уяви.

Формула моделі: $K_{(\text{Gedanken}sünde)} = M_{(\text{Phantasie/Genuss})} + D_{(\text{Mentaler Akt})}$

Таким чином, у цій групі метафор концепт «*Sünde*» втрачає імперативність і стає маркером або поблажливого ставлення до минулого, або іронічного опису прихованих бажань.

Особливе місце в системі метафоризації посідають лексеми, що в теології позначають найвищий ступінь гріхопадіння. У медійному дискурсі поняття «*Erbsünde*» (первородний гріх), «*Todsünde*» (смертний гріх) та «*Hauptsünde*» (головний гріх) функціонують як інтенсифікатори негативної оцінки, маркуючи події як фатальні, незворотні або системні.

Хоча в корпусі DWDS прикладів небагато, аналіз медійних текстів (*Der Spiegel*, *Die Zeit*) засвідчує продуктивність метафори «*Erbsünde*» в економічному та історичному дискурсах. Поняття «первородного гріха» переноситься на світські об'єкти для позначення вродженої вади або помилки, закладеної в основу системи від самого початку.

Найпоширенішими контекстами є:

1. Економіка: «*Die Erbsünde des Euro*» (про конструктивні вади єврозони). Тут гріх — це не дія, а стан системи, який неможливо виправити простими реформами.

2. Історія: «*Die deutsche Erbsünde*». Тут метафора передає ідею колективної відповідальності, що передається між поколіннями, незалежно від особистої провини.

Формула моделі: $K_{(\text{Erbsünde})} = M_{(\text{Unabwendbarkeit/Systemfehler})} + D_{(\text{Historischer Ursprung})}$

Лексема «*Todsünde*» у медіа втрачає значення «загибелі душі», але зберігає сему «найвищого покарання» або «виключення зі спільноти». Як показують приклади з корпусу, ця метафора маркує порушення, що є несумісним із перебуванням у певній системі.

Аналіз контекстів виявляє цікаву динаміку зміни норм:

— «*Was heute bei Olympischen Spielen normal ist, erschien noch vor zwei Jahrzehnten als Todsünde*» (*Die Zeit*, DWDS: *Todsünde*).

Тут метафора підкреслює релятивність моралі: те, що було табу, стає нормою.

— «*Die Regierung müsse aufhören, das Verlassen des Landes immer noch als Todsünde zu werten*» (*Die Zeit*, DWDS: *Todsünde*).

У даному політичному контексті еміграція прирівнюється до смертного гріха, тобто до зради, що карається громадянською «смертю».

— «*Von den»zehn Todsünden der Task Force«ist darin die Rede*» (*Die Zeit*, DWDS: *Todsünde*).

У бюрократичному дискурсі «смертний гріх» — це груба професійна помилка, що призводить до провалу проекту.

Формула моделі: $K_{(\text{Todsünde})} = M_{(\text{Tabu/Höchststrafe})} + D_{(\text{Regelverstoß})}$

Якщо «*Todsünde*» акцентує на наслідках та покаранні, то «*Hauptsünde*» (головний гріх) у медіа використовується для виявлення кореневої причини проблеми.

— «*Zu den Hauptsünden gehört das weit verbreitete Missverhältnis von Universitätskapazitäten und Studentenzahlen*» (Die Zeit, DWDS: Hauptsünde).

Тут структурний дисбаланс в освіті метафоризується як «головний гріх» — джерело всіх інших проблем системи.

— «*Dass die Monarchie in Verruf gebracht wurde, zählte dabei aus ihrer Sicht zu den Hauptsünden*» (Der Tagesspiegel, DWDS: Hauptsünde).

Вчинок оцінюється як такий, що підриває основи інституції.

Цікавим є приклад іронічної переоцінки цінностей:

— «*So haben sich die»Hauptsünden«von einst zu Signalen des Fortschritts gewandelt*» (Bild, DWDS: Hauptsünde).

Це підтверджує тезу про карнавалізацію концепту: у сучасному світі споживання колишні вади (наприклад, марнотратство чи гордіня) можуть інтерпретуватися як двигуни прогресу.

Формула моделі: $K_{(\text{Hauptsünde})} = M_{(\text{Ursache/Basisdefizit})} + D_{(\text{Strukturelles Problem})}$

Таким чином, аналіз метафоричних моделей дозволяє стверджувати, що в німецькому медійному дискурсі концепт «*Sünde*» пройшов шлях від вузькорелігійного терміна до універсального інструменту оцінки. Один і той самий диктум може оцінюватися як фатальний, пробачливий або системний залежно від обраної лексеми, тоді як релігійні семи трансформуються у світські категорії.

Висновки. Проведене дослідження засвідчило, що в сучасному німецькому медійному дискурсі концепт «*Sünde*» виступає високопродуктивною сферою-джерелом для метафоричного моделювання, функціонуючи як універсальний аксіологічний оператор. Аналіз медіатекстів підтвердив, що релігійна семантика концепту піддається активним процесам секуляризації, внаслідок чого сакральний модус провини трансформується та переноситься на світські сфери життя — політику, економіку, естетику та побут. Встановлено, що в основі цього процесу лежить механізм зміни модальної рамки, де диктум оцінюється вже не через порушення божественної волі, а через категорії раціональності, соціальної відповідальності або естетичної норми.

У ході аналізу виокремлено три ключові стратегії метафоризації концепту в мові ЗМІ. Перша стратегія, реалізована, зокрема, через лексему «*Bausünde*», полягає у перенесенні релігійної оцінки на професійну сферу, де архітектурні чи планувальні помилки набувають статусу морального злочину проти простору та суспільства. Друга стратегія, психологічна тривіалізація, простежується у вживанні понять «*Jugendsünde*» та «*Gedankensünde*», які в медійному контексті втрачають імперативність осуду, маркуючи пробачливі етапи дорослішання або сферу приватної фантазії. Третя стратегія спрямована на гіперболізацію та інтенсифікацію оцінки: використання термінів «*Erbsünde*» та «*Todsünde*» в економічному та політичному дискурсах дозволяє журналістам підкреслити фатальність, системність або незворотність кризових явищ, метафоризуючи соціальне або професійне виключення як «смерть».

Таким чином, результати дослідження доводять, що попри втрату прямого теологічного змісту, концепт «*Sünde*» залишається в німецькій мовній картині світу незамінним інструментом для вираження абсолютної негативної оцінки. Його функціонування в медіа демонструє полімодальність, дозволяючи мовцям варіювати реєстр оцінки від іронічного ігрового ставлення до суворого соціального вироку, що свідчить про глибоку інтеграцію релігійного коду в сучасну світську комунікацію.

Список літератури

- Великорода Ю., Васишин М. Типологія метафор у науково-популярному медіадискурсі (на матеріалі ресурсів National Geographic). Синопис: текст, контекст, медіа. 2020. № 26(3). С. 108–117.
- Овсієнко А. С. Метафоричні утворення в медійному дискурсі. Наукові записки. Серія: Філологічні науки. 2023. Випуск 4(207). С. 180–184.
- Решетарова І. Метафора в сучасному медійному дискурсі. Горлівка, 2009.
- Саїк А. В. Особливості концептуальної метафори в когнітивному просторі. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2019. № 42, том 3. С. 139–141.
- Bausünde. DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/wb/Baus%C3%BCnde> (дата звернення: 03.11.2025).
- Charteris-Black J. Corpus Approaches to Critical Metaphor Analysis. Basingstoke ; New York : Palgrave Macmillan, 2004. 263 p.
- Erbsünde. DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/wb/Erbs%C3%BCnde> (дата звернення: 03.11.2025).

- Gedankensünde. DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/wb/Gedankens%C3%BCnde> (дата звернення: 03.11.2025).
- Hauptsünde. DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/wb/Haupts%C3%BCnde> (дата звернення: 03.11.2025).
- Jugendsünde. DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/wb/Jugends%C3%BCnde> (дата звернення: 03.11.2025).
- Kövecses Z. *Metaphor: A Practical Introduction*. 2nd ed. Oxford ; New York : Oxford University Press, 2010. 375 p.
- Lakoff G. The contemporary theory of metaphor. *Metaphor and thought* / ed. by A. Ortony. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 1993. P. 202–251.
- Lakoff G., Johnson M. *Metaphors we live by*. Chicago: University of Chicago Press, 1980. 242 p.
- Musolf A. *Political Metaphor Analysis: Discourse and Scenarios*. London ; New York : Bloomsbury Academic, 2016. 194 p.
- Todsünde. DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. URL: <https://www.dwds.de/wb/Tods%C3%BCnde> (дата звернення: 03.11.2025).

References

- Bausünde. (n.d.). In DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. Retrieved November 3, 2025, from <https://www.dwds.de/wb/Baus%C3%BCnde>
- Charteris-Black, J. (2004). *Corpus approaches to critical metaphor analysis*. Palgrave Macmillan.
- Erbsünde. (n.d.). In DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. Retrieved November 3, 2025, from <https://www.dwds.de/wb/Erbs%C3%BCnde>
- Gedankensünde. (n.d.). In DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. Retrieved November 3, 2025, from <https://www.dwds.de/wb/Gedankens%C3%BCnde>
- Hauptsünde. (n.d.). In DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. Retrieved November 3, 2025, from <https://www.dwds.de/wb/Haupts%C3%BCnde>
- Jugendsünde. (n.d.). In DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. Retrieved November 3, 2025, from <https://www.dwds.de/wb/Jugends%C3%BCnde>
- Kövecses, Z. (2010). *Metaphor: A practical introduction* (2nd ed.). Oxford University Press.
- Lakoff, G. (1993). The contemporary theory of metaphor. In A. Ortony (Ed.), *Metaphor and thought* (2nd ed., pp. 202–251). Cambridge University Press.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. University of Chicago Press.
- Musolf, A. (2016). *Political metaphor analysis: Discourse and scenarios*. Bloomsbury Academic.
- Ovsienko, A. S. (2023). Metaforichni utvorennia v mediinomu dyskursi [Metaphor formation in media discourse]. *Scholarly Notes. Philological Sciences*, 207(4), 180–184 [in Ukrainian].

- Reshetarova, I. (2009). Metafora v suchasnomu mediinomu diskursi [Metaphor in modern media discourse]. Horlivka [in Ukrainian].
- Saik, A. V. (2019). Osoblyvosti kontseptualnoi metafory v kohnityvnomu prostori [Features of conceptual metaphor in cognitive sphere]. Scientific Herald of International Humanitarian University. Philology, 42(3), 139–141 [in Ukrainian].
- Todsünde. (n.d.). In *DWDS — Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache*. Retrieved November 3, 2025, from <https://www.dwds.de/wb/Tods%C3%BCnde>
- Velykoroda, Y., & Vasylyshyn, M. (2020). Typolohiia metafor u naukovo-populiarnomu mediadiskursi (na materialy resursiv National Geographic) [Typology of metaphors in popular science media discourse (based on National Geographic resources)]. *Synopsis: Text, Context, Media*, 26(3), 108–117 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 07.11.2025 року